

תחזית שיעור האינפלציה בישראל עד סוף שנת 2025 באמצעות טכניקה אקטוארית הנקראת "סימולציית מונטה קרלו"

הכלכלן המוערך [האקטואר רועי פולניצר](#) מספק תחזית לשיעור האינפלציה בישראל עד סוף שנת 2025 באמצעות טכניקה אקטוארית הנקראת "סימולציית מונטה קרלו". טכניקה אקטוארית זו נמצאת בשימוש רחב בעולם הפיננסים, ההשקעות בהנדסה, ביולוגיה חישובית, כימיה וסטטיסטיקה יישומית ומהווה כלי עזר חשוב בקבלת החלטות.

הערך המוסף העיקרי של "סימולציית מונטה קרלו" הוא שהיא מציעה עבור משתני התחזית לא רק את ערכי התוצאה החזויים כמו בניתוחי רגישות וכלים מתמטיים וסטטיסטיים אחרים, אלא גם מהי ההסתברות שתקבלו אותם ערכים חזויים. ובכן, "סימולציית מונטה קרלו" מצמצמת באופן ניכר את חוסר הודאות סביב התחזית:

Summary Statistics for CPI in 2025			
Statistics	Percentile		
Minimum	-0.98%	5%	0.79%
Maximum	7.54%	10%	1.21%
Mean	2.75%	15%	1.51%
Std Dev	1.20%	20%	1.73%
Variance	0.0001432	25%	1.93%
Skewness	0.0770694	30%	2.09%
Kurtosis	2.9052280	35%	2.28%
Median	2.74%	40%	2.43%
Mode	2.73%	45%	2.58%
Left X	0.79%	50%	2.74%
Left P	5%	55%	2.90%
Right X	4.73%	60%	3.06%
Right P	95%	65%	3.21%
Diff X	3.94%	70%	3.38%
Diff P	90%	75%	3.56%
#Errors	0	80%	3.74%
Filter Min	Off	85%	3.99%
Filter Max	Off	90%	4.30%
#Filtered	0	95%	4.73%

מניתוח "סימולציית מונטה קרלו" עולה כי התחזית שלנו לשיעור האינפלציה בישראל עד סוף שנת 2025, בטווח של סטיית תקן אחת, נעה בטווח שבין 1.55% לבין 3.95%.

אם נחליט שהאומדן לתוחלת הצפויה של שיעור האינפלציה בישראל עד סוף שנת 2025 הוא ממוצע התפלגות שיעורי האינפלציה העתידיים לעיל, אזי למעשה התחזית שלנו לשיעור האינפלציה בישראל עד סוף שנת 2025 היא 2.75%. לחילופין, אם נחליט שהאומדן לתוחלת הצפויה של שיעור האינפלציה בישראל עד סוף שנת 2025 הוא חציון התפלגות שיעורי האינפלציה העתידיים לעיל, או אז למעשה התחזית שלנו לשיעור האינפלציה בישראל עד סוף שנת 2025 היא 2.74%. לחילופין, אם נחליט שהאומדן לתוחלת הצפויה של שיעור האינפלציה בישראל עד סוף שנת 2025 הוא שכיח התפלגות שיעורי האינפלציה העתידיים לעיל, הרי שלמעשה התחזית שלנו לשיעור האינפלציה בישראל עד סוף שנת 2025 היא 2.73%.

אז אלו הסתברויות מודל הסימולציה שלי מספק? המודל שלי קובע שקיימת הסתברות של 5% ששיעור האינפלציה בישראל עד סוף שנת 2025 יהיה נמוך או שווה ל-0.79%. במילים אחרות, המודל שלי גורס כי קיים סיכוי של 95% ששיעור האינפלציה בישראל עד סוף שנת 2025 יהיה גבוה יותר מ-0.79%. בנוסף, המודל שלי קובע שישנה הסתברות של 35% ששיעור האינפלציה בישראל עד סוף שנת 2025 יהיה נמוך או שווה ל-2.28%. במילים אחרות, המודל שלי גורס כי קיים סיכוי של 65% ששיעור האינפלציה בישראל עד סוף שנת 2025 יהיה גבוה יותר מ-2.28%.

עוד קובע המודל שלי שישנה הסתברות של 65% ששיעור האינפלציה בישראל עד סוף שנת 2025 יהיה נמוך או שווה ל-3.21%. במילים אחרות, המודל שלי גורס כי קיים סיכוי של 35% ששיעור האינפלציה בישראל עד סוף שנת 2025 יהיה גבוה יותר מ-3.21%. ולבסוף המודל שלי קובע גם שישנה הסתברות של 95% ששיעור האינפלציה בישראל עד סוף שנת 2025 יהיה נמוך או שווה ל-4.73%. במילים אחרות, המודל שלי גורס כי קיים סיכוי של 5% ששיעור האינפלציה בישראל עד סוף שנת 2025 יהיה גבוה יותר מ-4.73%. כך יש לפרש את יתר ההסתברויות הנקובות בטבלה לעיל.

מהתוצאות לעיל, אנו למדים שמודל הסימולציה מנבא ברמת ביטחון של 90% ששיעור האינפלציה בישראל עד סוף שנת 2025 "ייומל" בטווח שבין 0.79% לבין 4.73% (בתוחלת כ-2.75%). כלומר, קיימת רמת מובהקות של 5% ששיעור האינפלציה בישראל עד סוף שנת 2025 יהיה נמוך יותר מ-0.79% ורמת מובהקות נוספת של 5% ששיעור האינפלציה בישראל עד סוף שנת 2025 יהיה גבוה יותר מ-4.73%.

זהו תהליך מרוכב כי ההתפלגות תלויה אך ורק בערך הנוכחי של המשתנה האקראי x , כמו גם בזמן. בנוסף, לשיעור השינוי של תהליך זה יש התפלגות נורמלית. דוגמא ספציפית לתהליך איטו היא **תנועת בראון גיאומטרית (Geometric Brownian Motion - GBM)**, המתוארת עבור המשתנה S בתור

$$\Delta S = \mu S \Delta t + \sigma S \Delta z$$

התהליך עצמו הוא גיאומטרי מכיוון שאיברי המגמה והתנודתיות הינם פרופורציונליים לערכו הנוכחי של S . זהו חשוב במיוחד מכיוון שהוא למעשה תהליך הסטוכסטי העומד מאחורי נוסחת Black-Scholes. התכונה המרכזית של התפלגות זו היא העובדה שהתנודתיות היא פרופורציונלית ל- S . תכונה זו מבטיחה שרמתו של מודל המחירים לצרכן תישאר חיובית. ואכן, ככל שמודל המחירים לצרכן יורד, השונות שלו יורדת, מה שהופך ללא סביר תרחיש שבו מודל המחירים לצרכן יהיה מלך ירידת מחירים גדול שידחוף את מחיריו לערכים שליליים. מכיוון שהמודל שואף להתפלגות נורמלית עבור $dS/S = \ln(S)$, הרי ש- S מפוגל לוג-נורמלית.

התהליך $dS/S = \ln(S)$ מייצג את תשואת ההון בלבד, הרי ש- μ מייצג את התשואה הכוללת הצפויה על הנכס. מודל זה חשוב במיוחד מכיוון שהוא למעשה תהליך הסטוכסטי העומד מאחורי נוסחת Black-Scholes. התכונה המרכזית של התפלגות זו היא העובדה שהתנודתיות היא פרופורציונלית ל- S . תכונה זו מבטיחה שרמתו של מודל המחירים לצרכן תישאר חיובית. ואכן, ככל שמודל המחירים לצרכן יורד, השונות שלו יורדת, מה שהופך ללא סביר תרחיש שבו מודל המחירים לצרכן יהיה מלך ירידת מחירים גדול שידחוף את מחיריו לערכים שליליים. מכיוון שהמודל שואף להתפלגות נורמלית עבור $dS/S = \ln(S)$, הרי ש- S מפוגל לוג-נורמלית.

תהליך זה מרמז על כך שעל פני מרווח הזמן $T - t$, הלוגריתם הטבעי של המחיר הסופי מפוגל כדלקמן:

$$\ln(S_T) = \ln(S_t) + (\mu - \sigma^2/2)\tau + \sigma\sqrt{\tau}\epsilon$$

כאשר ϵ הוא משתנה מקרי המפוגל נורמלית סטנדרטית.

תחילה, אספתי נתונים על מחירי מודל המחירים לצרכן (כללי) בתקופה 30.11.2019 - 30.11.2024. (61 חודשים). לאחר מכן, באמצעות טכניקה אקטוארית שנקראת "אומדני נראות מקסימלית" (Estimators: MLE) אמדתי את תוחלת התשואה (המגמה) החדשית הצפויה של המודל (μ) (שמדברים על העתיד מדברים על הממוצע. למה? כי הממוצע הוא המשוער/המבטיח הטוב ביותר בטבע) ואת התנודתיות החדשית הצפויה של תשואות המודל (σ). תקופה הנבדקת: מודל הספוט עמד נכון למועד החיזוי (31.12.2024) על 108.7 נקודות.

טכניקת "אומדני נראות מקסימלית" כרוכה בבחירת ערכים עבור הפרמטרים אשר ממקסמים את הסיכוי (הסבירות או ההסתברות) להתרחשות הנתונים. כדי להמחיש את הטכניקה, נתחיל בדוגמה פשוטה מאוד. נניח שדגום 10 מניות באקראי ביום מסוים ונגלה שהמחיר של אחת מהן ירד באותו יום בעוד שמחיריהן של תשע המניות האחרות נשארו זהים או עלו. מהי אכן התחזית הטובה ביותר (Best Estimate Forecast) שלנו בדבר ההסתברות שמחיריהן של כל 10 המניות שלנו ירדו? התשובה הטבעית היא 10%. זהו בדיוק מה שטכניקת הנראות המקסימלית הייתה נותנת רק באמצעות פתרון בעיית אופטימיזציה של פונקציה ממטית (כלומר, על ידי גזירה של הפונקציה, השוואת הנגזרת הראשונה שלה לאפס וחילוף הפרמטר שפותר את המשוואה - הוא שורש הפונקציה).

אז באמצעות טכניקת "אומדני נראות מקסימלית" קיבלתי שתוחלת התשואה החדשית הצפויה של המודל שווה ל-0.225% ושהתנודתיות (סטיית התקן) החדשית הנורמלית הצפויה של תשואות המודל שווה ל-0.339%. מאחר וישנם 12 חודשים בשנה הרי שתוחלת התשואה השנתית הצפויה של המודל נאמדה על ידי ב-2.706% בעוד שהתנודתיות השנתית הנורמלית הצפויה תשואות המודל נאמדה על ידי ב-1.173% לשנה.

כעת הרצתי טכניקה אקטוארית נוספת בשם "סימולציית מונטה קרלו" (5,000 הרצות) המבוססת על תהליך סטוכסטי הכולל תנועת בראון גיאומטרית. סימולציית מונטה קרלו מסייעת בקבלת החלטה בתנאי א וודאות המשלבת שימוש במספרים אקראיים, בהתפלגויות ערכים אפשריות ובהסתברויות, ובכך למעשה עוזרת בתפוח בעיות הקשורות לניהול סיכונים ותחזיות לעתיד. סימולציית מונטה קרלו נמצאת בשימוש רחב בעולם הפיננסים וההשקעות, בהנדסה, ביולוגיה חישובית, כימיה וסטטיסטיקה יישומית ומהווה כלי עזר חשוב בקבלת החלטות.

אחת הטענות הבסיסיות של משקיעים הינה שאיש אינו יכול לחזות את שיעורי השינויים העתידיים במודל המחירים לצרכן (להלן: "האינפלציה") ומכאן שהם מתקשים מאד לקבוע האם כדאי להם לקחת משכנתא צמודת-מדד כי עשויה להתרחש ירידה באינפלציה או לחילופין האם שווה להם דווקא לקחת משכנתא לא צמודה כי עשויה להתרחש עלייה באינפלציה. איש הרי אינו יודע מה יהיה בעתיד והעבר אינו מלמד דבר על המדדים שיתממשו מעתה והלאה. ואכן, אחת מאבני היסוד של תורת המימון היא הנחה פונדמנטלית (שאינה נתונה לשוני) שקובעת שלמדי המחירים הנוכחיים בשוק "אין זיכרון" (memoryless) ואין הם יכולים לפיכך להיות מושפעים ממדדי המחירים העבר. משמע, העבר אינו מלמד דבר על העתיד. זוהי הנחה בסיסית למשל, במודל בלק אנד שולס לתמחור אופציות.

נניח שטענה זו נכונה. הרי שלא ניתן לדעת אם מודל המחירים לצרכן מחר, או בעוד חודש או בעוד שנה או בזמן כלשהו בעתיד יהיה גבוה יותר או נמוך יותר ממודל המחירים לצרכן הנוכחי, אותו מודל שאותו נכנה מודל ה"ספוט". בואו לרע ולא נניח לאלו הטענות כי הרי למעשה הם אומרים או מניחים שקיימת הסתברות של 50% שמודל המחירים לצרכן בעוד זמן t מהיום יהיה גבוה יותר ממודל הספוט באותה מידת הסתברות של 50% שמודל המחירים לצרכן בעוד זמן t מהיום יהיה נמוך יותר ממודל הספוט. למעשה זוהי הנחה הזוהה לזו של התלת מטבע, "עץ" או "פאלי".

כמובן שיש לכאורה טיעון נוסף שאותו ניתן לטעון והוא שמודל המחירים לצרכן יהיה בדיוק באותו מקום בעוד זמן t מהיום אך אנו נתעלם מטעונו של ונחזק את התעלמונו בהנחה נוספת של תורת המימון הקרויה GBM (תנועת בראון גיאומטרית). GBM הינה הנחה תועלתית לפיה מודי מחירים לצרכן "נסחפים" (drifted) על ציר הזמן לאורך קו מגמה מסוים (trend) בתוספת "רעש" תמידי (תנודתיות המורכבת משינויים אקראיים המכונים). אז מה אומרת הנחה GBM? היא למעשה אומרת לנו שמודי מחירים לצרכן אינם נשארים אף פעם במקום אלא הם נעים ונדים כל הזמן. GBM הוא כאמור התהליך הסטוכסטי העומד מאחורי התנהגות מחירי מודי מחירים לצרכן.

בשווקים יעילים, המחירים של מודי מחירים לצרכן מצויים דפוס התנהגות חוזר הקרוי תהליך מקרי רנדומלי (Random Walk). ליתר דיוק, מונח כי מחירים אלו מקיימים תהליך מרוכב (Markov Process), שהוא תהליך סטוכסטי ספציפי שאינו תלוי בהיסטוריה שלו - כך שהתפלגות המחירים העתידיים כולה נשענת על המחיר הנוכחי בלבד. משמע, העבר אינו רלוונטי לאורך חיזוי התנהגות/התפתחות המחירים העתידיים, אלא רק ההווה. תהליכים סטוכסטיים אלו בנייה מהמרכיבים הבאים המתוארים ע"פ סדר מורכבות:

➤ **תהליך וינר (Wiener Process)** - מתאר משתנה Δz השינוי שלו נמדד על פני מרווח הזמן Δt כך שהשינוי הממוצע שלו הוא 0 והשונות פרופורציונלית ל- Δt :

$$\Delta z \sim N(0, \Delta t)$$

אם ϵ הוא משתנה מקרי המפוגל נורמלית סטנדרטית $N(0, \Delta t)$, אז ניתן לכתוב זאת כ- $\Delta z = \epsilon\sqrt{\Delta t}$. בנוסף, השינויים Δz הינם בלתי תלויים על פני זמן.

➤ **תהליך וינר כללי (The Generalized Wiener Process)** - מתאר משתנה Δx , שנוצר מתהליך וינר, ובתוספת מגמה (trend) קבועה של a ליחידת זמן ותנודתיות b :

$$\Delta x = a\Delta t + b\Delta z$$

מקרה ספציפי הוא המרטינגל (martingale), שהוא למעשה תהליך סטוכסטי עם אפס שכיפה (כלומר, ללא שכיפה), $a = 0$, מה שמוביל לכך ש- $E(\Delta x) = 0$. למרטינגל זה יש תכונה נוחה לפיה: תוחלת הערך העתיד של שווה לערך הנוכחי

$$E(x_T) = x_0$$

➤ **תהליך איטו (The Ito Process)** - מתאר תהליך וינר כללי שהמגמה והתנודתיות שלו תלויים הן בערך הנוכחי של נכס הבסיס והן בזמן:

$$\Delta x = a(x, t)\Delta t + b(x, t)\Delta z$$